

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin și Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Esiașvili Miroslav David, născut la 08.02.1982, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Igor Vieru 3/1, ap. 131.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.03.2014 – 30.06.2015;

Instanța de apel: 10.08.2015 – 20.10.2015;

Instanța de recurs: 29.03.2016 – 07.06.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015, Esiașvili Miroslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin.(3), lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 5 ani cu închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă în privința inculpatului a fost dispusă sub formă de arest preventiv, iar termenul executării pedepsei stabilite urmînd a fi calculat din data reținerii inculpatului.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat că, Esiașvili Miroslav, la 02.12.2013, aproximativ ora 12:35 min., în timp ce se afla

pe str. Igor Vieru 3/1 mun. Chișinău, a vândut lui Gavrilița Alexandru Gheorghe substanța narcotică heroina la prețul de 300 lei. Gavrilița Alexandru Gheorghe a fost stopat de către colaboratorii de poliție, în urma cărui fapt a fost depistat și ridicat un pachetel, în care se afla substanță cu aspect de praf și bulgări, de culoare sur deschisă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului solicitând, admiterea apelului casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor apelantului a invocat:

- instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea ce i se incriminează, deoarece acuzare nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens.

A menționat că la materialele cauzei penale nu sunt anexate probe prin care să se confirme existența substanțelor narcotice și nici ordonanță prin care acestea să fie recunoscute în calitate de corpuri delictive și proces verbal privind anexarea acestora la materialele cauzei.

Potrivit procesului verbal de percheziție la domiciliul inculpatului nu au fost depistate careva substanțe narcotice.

Astfel a menționat că la caz existența obiectului material este obligatorie pentru a stabili vinovăția inculpatului, prin urmare, în opinia apelantului, instanța de judecată ilegal a pus la baza sentinței raportul de expertiză nr.9210 din 30.12.2013, deoarece acesta nu constituie o probă fiind administrată în cadrul altei cauze penale.

Consideră că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece nu a fost înștiințat despre dispunerea unei asemenea expertize potrivit prevederilor legale pentru a avea posibilitate să facă obiecții sau să pună întrebări suplimentare.

A menționat că acuzarea nu a prezentat probe prin care să se confirme latura obiectivă în acțiunile inculpatului care potrivit învinuirii s-a manifestat prin păstrarea substanțelor narcotice de către inculpat în scopul înstrăinării, în proporții mari.

A mai indicat că de către instanța de judecată urmau a fi apreciate critic declarațiile martorului Gavrilița Alexandru depuse la faza de urmărire penală și citite în ședința de judecată, deoarece în cadrul ședințelor de judecată el nu s-a prezentat și nu a dat declarații, astfel partea apărării nu a avut posibilitate de a formula întrebări în vederea excluderii tuturor divergențelor și a presupunerilor existente.

Menționează că în cadrul cercetării judecătorești a depus cerere privind dispunerea efectuării expertizei pentru a se constata dacă există urme papilare pe pachetul în care se afla substanța narcotică și dacă acestea aparțin inculpatului, însă instanța a respins cererea în cauză menționând că în cauza dată nu figurează careva substanțe narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, apelul declarat de avocat a fost admis parțial, și din oficiu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Esiașvili Miroslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin.(3) lit. f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită inculpatului a fost redusă, fiindu-i stabilită spre executare pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului urmînd a fi calculat din data de 20.10.2015, cu includerea în acest termen a duratei ținerii în stare de arest de la 30.06.2015 pînă la 20.10.2015.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că Esiașvili Miroslav, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, a săvârșit circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare în următoarele circumstanțe:

Esiașvili Miroslav, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia substanțelor narcotice, heroina care a păstrat-o la el în scopul înstrăinării.

Ulterior, în scopul realizării acțiunilor sale criminale, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, la 02 decembrie 2013 aproximativ pe la orele 12:35 min., în timp ce se afla pe str. Igor Vieru 3/1 mun. Chișinău, i-a realizat lui Gavrilița Alexandru substanțe narcotice heroina la prețul de 300 lei, ca rezultat ultimul a fost stopat de către colaboratorii de poliție în urma căreia a fost depistat și ridicat un pachetel, în care se afla substanță cu aspect de praf și bulgări, de culoare sur deschisă.

Conform raportului de expertiză chimică nr. 9210 din 30 decembrie 2013, substanța narcotică cu aspect de praf și bulgări, de culoare sur deschisă ridicată de la Gavrilița Alexandru reprezintă heroină cu masa totală de 0,025 psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cu modificările aprobate prin Hotărârii Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009 constituie substanță narcotică în proporții mari.

Instanța de apel a concluzionat că prin acțiunile sale intenționate, Esiașvili Miroslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin.(3), lit. f) Cod penal, adică circulația ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, adică păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare.

În opinia instanței, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele probe: raportul de expertiză chimică nr.9210 din 30.12.2013, prin care este probat faptul, că substanța vândută lui Gavrilița Alexandru și ridicată de la ultimul reprezintă heroină care se atribuie la substanțe narcotice cu masa totală de 0,025 gr. (f. d. 29, 30); procesul-verbal de confruntare efectuată între martorul Gavrilița Alexandru și inculpatul Esiașvili Miroslav David, în procesul căruia Gavrilița Alexandru a declarat că această substanță narcotică dânsul a procurat-o de la inculpatul Esiașvili Miroslav.

Instanța de apel apreciind probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a concluzionat ca fiind probat faptul că inculpatul Esiașvili Miroslav ia realizat heroină la preț de 300 lei la data de 02.12.2013, statuînd în acest sens faptul că potrivit procesului-verbal de confruntare efectuată între martorul Gavrilița Alexandru și inculpatul Esiașvili Miroslav, coroborează cu raportul de expertiză chimică nr.9210 din 30.12.2013, astfel fiind dovedit cu certitudine că, acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 217/1 alin.(3), lit. f) Cod penal, circulația ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, adică păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, deoarece vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate lui a fost pe deplin dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Declarațiile inculpatului, în opinia instanței de apel, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspundere pentru fapta comisă, și care sunt combătute prin probele cercetate de către instanță.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apelului potrivit cărora partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată probe prin care să fie confirmată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, deoarece acestea sunt contrazise prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume raportul de expertiză chimică nr.9210 din 30.12.2013 și procesul-verbal de confruntare efectuată între martorul Gavrilița Alexandru și inculpatul Esiașvili Miroslav.

Instanța de apel a considerat nefondat și argumentele apelului că la materialele cauzei penale nu există ordonanță privind recunoașterea corpurilor delictive a substanțelor narcotice și procesului verbal de anexare a cărorva substanțe narcotice, deoarece la materialele cauzei penale este anexat procesul verbal de percheziție (f. d. 20), potrivit căruia la Esiașvili Miroslav careva substanțe narcotice nu au fost depistate.

În acest sens, instanța de apel a notat că, potrivit procesului – verbal din 02.03.2014 de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, ultimii nu au invocat încălcarea prevederilor codului de procedură penală (f. d. 67), astfel actele din dosar presupuse a fi viciate juridic, nu au fost contestate potrivit prevederilor art. 251 Cod de procedură penală.

Stabilindu-i pedeapsa inculpatului, instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75, 82 alin.(2) Cod penal, a concluzionat necesar de a stabili în privința inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare în limitele prevăzute de lege, ținând cont de circumstanțele cauzei în acest sens.

Totodată, instanța de apel a considerat că în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită inculpatului urmează a fi redusă ținând cont de faptul că prima instanță n-a constatat pe deplin fapta comisă de către inculpatul Esiașvili Miroslav, considerente din care sentința a fost casată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 11.12.2015, în termen, a declarat recurs ordinar avocatul Medeleanu Roman, prin care invocând temei de drept pct. 6), 8) și 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cerințelor din apel și anume: că la materialele cauzei penale nu sunt anexate corpuri delictive și nici nu există vreun act procedural prin care să fie recunoscute în calitate de corpuri delictive careva substanțe narcotice.

În acest sens recurentul menționează că instanța de apel s-a limitat în a face trimitere doar la declarațiile martorului Gavriliță Alexandru, care nu a fost audiat în cadrul ședințelor de judecată, încălcându-se astfel dreptul la apărare.

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii și anume latura obiectivă, deoarece lipsește obiectul material, care este obligatoriu la asemenea categorii de infracțiuni, astfel nefiind confirmat faptul că inculpatul a păstrat substanțele narcotice în scop de înstrăinare în proporții mari;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că la baza deciziei de condamnare este pusă o probă ilegală, în opinia recurentului, și anume raportul de expertiză care a fost administrat în cadrul altei cauze penale.

Astfel, consideră că instanțele ierarhic inferioare nu s-au pronunțat asupra argumentelor părții apărării potrivit cărora la dosar nu sunt anexate probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ținând cont și de faptul că inculpatul vinovăția nu a recunoscut.

Subliniază că în cadrul prezentei cauze au fost administrate probe care nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare a inculpatului și anume actele ridicate dintr-o altă cauză penală: copia raportul de expertiză nr.9210 din 30.12.2013 și copia procesului verbal privind actele de constatare din 02.12.2013, deoarece procesul verbal și raportul de expertiză, menționate, urmau a fi efectuate în cadrul prezentei cauze penale într-o respectarea dreptului la apărare al inculpatului, pentru a i se acorda posibilitatea de a formula întrebări și obiecții pe marginea sau de a solicita efectuarea unei expertize suplimentare sau repetată.

Reieșind din cele menționate recurentul consideră că raportul de expertiză în cauză, urma a fi exclus din lista probelor care pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare.

- instanța de apel deși a rejudecat cauza, a indicat că prima instanță nu a constatat pe deplin fapta inculpatului, însă fără a cerceta probe noi prezentate de către partea acuzării a stabilit, că inculpatul a comis fapta incriminată.

Menționează, că în cadrul cercetării judecătorești a depus cerere privind dispunerea efectuării expertizei pentru a se constata dacă există urme papilare pe pachetulul în care se afla substanța narcotică și dacă acestea aparțin inculpatului, însă instanța a respins cererea în cauză menționând că în cauza dată nu figurează careva substanțe narcotice.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledînd pentru declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

8. Judecînd recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărîri ilegale, totodată, verificîndu-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

8.1. Avocatul invocă în recursul declarat temei de drept prevăzut de pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul lărgit menționează că, hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atît în fapt cît și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărîrii pronunțate cu legea.

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, alin.(1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel; alin.(2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal; alin.(6) Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul constată că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 20.10.2015 (f. d. 147) au fost date citirii declarațiile martorului Gavriliță Alexandru depuse în cadrul urmăririi penale (f. d. 16). Însă, Colegiul lărgit atestă, că instanța de apel a dat citirii declarațiile martorului Gavriliță Alexandru depuse în cursul urmăririi penale, contrar prevederilor art. 371 Cod de procedură penală, din care reiese că, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea

părților, în cazurile: pct. 2) când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

În acest context, Colegiul lărgit menționează că în speță, declarațiile martorului Gavriliță Alexandru, potrivit învinuirii, constituie o probă definitivă, prin care se afirmă că inculpatul Esiașvili Miroslav a păstrat substanța narcotică, în scop de înstrăinare, însă potrivit conținutului deciziei instanței de apel, declarațiile martorului în cauză nici nu sunt reflectate, deși procurorul nu a renunțat la această probă, iar prin apelul declarat avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, a pus la îndoială declarațiile martorului Gavriliță Alexandru, depuse în cursul urmăririi penale, deoarece inculpatul nu recunoaște vinovăția.

În conformitate cu art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform art.109 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul în care prezența martorului la judecarea cauzei va fi imposibilă din motivul plecării lui peste hotarele țării sau din alte motive întemeiate, precum și pentru a reduce sau a exclude supunerea martorului unui vădit pericol sau pentru a reduce revictimizarea martorului, procurorul poate solicita audierea acestuia de către judecătorul de instrucție, cu asigurarea posibilității bănuțului, învinuitului, apărătorului acestuia, părții vătămăte și procurorului de a pune întrebări martorului audiat.

8.2. Potrivit textului recursului, Colegiul lărgit atestă că se invocă și temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel: *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, motivînd că, inculpatul nu i-a transmis martorului Gavriliță Alexandru substanța narcotică.

În acest sens, Colegiul lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit practicii judiciare constanțe, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin.(3) lit.(f) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor, aparate împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe, săvîrșite în scop de înstrăinare, precum și împotriva înstrăinării ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, în proporții mari.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin.(3) Cod penal îl reprezintă substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele lor, fiind caracterizate prin proporții mari.

Latura obiectivă a infracțiunii a infracțiunii menționate la art. 217/1 alin. (3) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care *se exprimă în acțiune*, în speță înstrăinarea ilegală, adică trecerea în stăpânirea altei persoane a substanțelor narcotice, prin: vânzare, schimb, donare, dare cu împrumut, dare în contul unei datorii etc.

Infracțiunea indicată la art. 217/1 alin.(3) Cod penal, este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul realizării, producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii, înstrăinării sau altor operațiuni ilegale cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, săvârșite în proporții mari.

Latura subiectivă a infracțiunii în cauză se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în interesul material.

Este necesar ca infracțiunea analizată să fie săvârșită în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora. În lipsa acestui scop, cele săvârșite se califică în baza alin.(2) art.217 Cod penal.

Astfel, din analiza practicii judiciare constante, Colegiul statuează că, în speță păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, reținută în sarcina inculpatului, urmează a fi stabilită în baza probelor din dosar în conformitate cu prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, adică fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pentru a stabili cu certitudine dacă inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată în baza art. 217/1 alin.(3) Cod penal și anume păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală în cauza dată, erori de drept care se încadrează în cele prevăzute la pct.6 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și impun casarea deciziei atacate, reieșind și din faptul că sentința a fost casată fiind dispusă rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, respectiv probele puse de către instanța de apel la baza deciziei pronunțate urmau a fi cercetate potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Astfel, Colegiul statuează că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, de aceea decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui **Esiașvili Miroslav David** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru